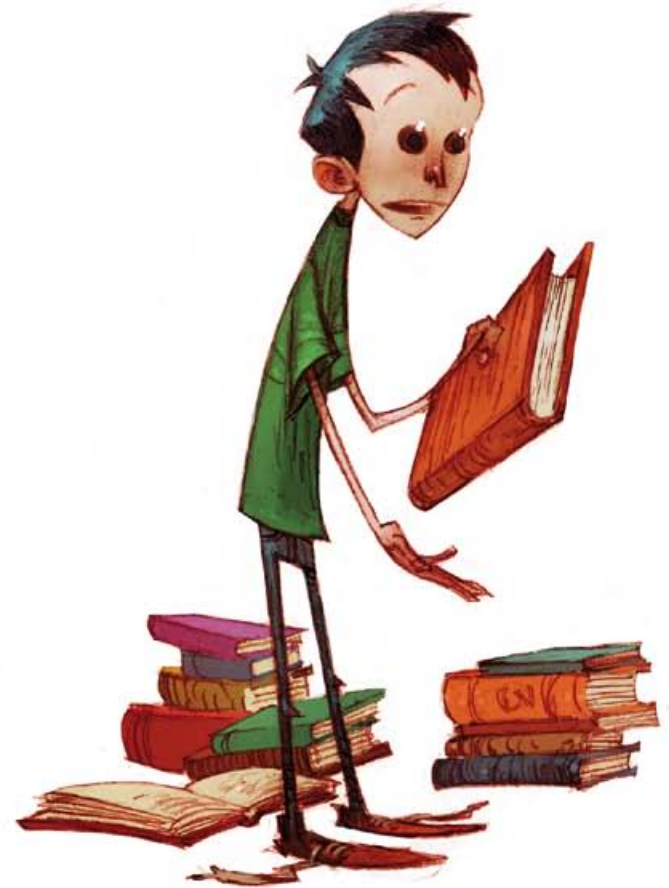

*A la Paula i la Núria,
els meus dos Joanets*

–Un altre llibre? Vinga!, el que jo volia era una pilota de futbol, de les de reglament, per poder jugar a la plaça amb en Toni, en Jordi, la Irene i en Moha.

I és que en Joan, fill del famós escriptor Joan Lletra i de la professora Marta Ferit, n'estava fins al capdamunt de llibres. El dia de Reis, per Sant Jordi o per l'aniversari només li regalaven llibres, llibres i més llibres. I els seus avis, amos de dues llibreries de renom, també volien que el seu únic nét

6

es dediqués a la llibreria familiar. Per això sempre li regalaven llibres, llibres i més llibres. I en Joan Lletra Ferit, conegut pels seus amics com en Joanet, n'havia acabat fart, de tants llibres.

7

Era tanta la mania que en Joanet tenia als llibres que va decidir fer-los fora per sempre de la seva vida. Per això convocà tota la colla a la caseta del jardí. Per començar, encengué una barreta de sàndal de l'àvia Remei i preparà una poció màgica.

8 Un beuratge a base de suc d'un mitjó del germà gran d'en Moha, un raig de colònia del pare d'en Toni i una cullerada de sucre, per endolcir.

Després d'unes paraules màgiques, es begué la poció tapant-se el nas amb una pinça per estendre la roba.

9

El resultat final va ser un mal de panxa que va deixar en Joanet clavat a la tassa del vàter durant dos dies. Això sí, allunyat dels llibres perquè no els podia ni sostenir.

–Però, mare i pare, per a què serveixen els llibres?

–Els llibres ens transporten a altres mons i ens conviden a viure altres vides...

–I t'ensenyen i t'eduquen i, molt especialment, et fan passar bones estones –li responien una vegada i una altra els pares, que esperaven convèncer en Joanet amb bones paraules.

Però, per més que es mirava els llibres, en Joanet no sabia veure enlloc el que els seus pares predicaven. I és que com que anaven sempre tan enfeinats, moltes vegades els consells només es quedaven en paraules.